

end det, der staar, og ogsaa en ganske anden Fortolkning end den, den højtærede Indenrigsminister gør gældende. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske have Lov til ganske kort at læse lidt af Martin Hansens Tale op. Det ærede Medlem siger: „Jeg vilde da gerne have Lov til for mit Vedkommende at udtale, at min Opfattelse er den, at i Henhold til Loven gik alle de nuværende aldersrentenunderstøttede ind og blev Aldersrentenydere og skulde behandles, ligesom de tilkomne Aldersrentenydere blev behandlet. Derfor maa det Cirkulære, der blev udstedt den 30. November, være at forstaa saadan, at Kommunalbestyrelsen, hvor særlige Forhold er til Stede, hvor de gamle Enker eller Enkemænd opretholder deres Hjem, kan yde indtil 25 pCt. udover den fastsatte Takst, hvad enten Dødsfaldet er indtraadt i det sidste Aar eller tidligere. Jeg tror endvidere at turde sige, at dette vilde være et Udtryk for Rigsdagens Opfattelse af Aldersrenteloven. Med dette in mente vil jeg paastaa, at Aldersrenteloven er en af de bedste sociale Love, vi har“. Ja, med dette „in mente“; men det er ikke in mente, det er i Virkeligheden saaledes, at Ministerens Fortolkning kun gaar et Aar tilbage. Paa den Maade kan man faa enhver social Lov til at blive en udmærket Lov, naar man blot lægger sin egen Fortolkning i den og kan faa Ministeren til at gaa ind derpaa; saa gør det ikke saa meget, hvad der staar i Paragrafferne. Den højtærede Minister har imidlertid gjort en anden Fortolkning gældende. Naar den højtærede Minister siger, at han ikke har udsendt noget Cirkulære desangaaende, er det rigtigt, men jeg var for saa vidt i min gode Ret, som det var et Cirkulære, som Vejle Amt sendte ud til sine Kommunalbestyrelser, og i dette Cirkulære, som ikke er ret mange Dage gammelt, henviser man til et Svar, som den højtærede Minister har sendt til Vejle Amt. Det hedder heri: „...har Ministeriet dog ment at kunne gaa med til, at de 25 pCt. ydes, hvis Dødsfaldet er indtruffet indtil et Aarstid før Aldersrentelovens Ikrafttræden.“ Ministeren gør altsaa dér den Fortolkning gældende, at det kun skal gaa et Aar tilbage; naar vi naar til 1. April næste Aar, falder den Fortolkning helt bort, thi saa er det Aar gaaget, hvorom der er Tale. Vejle Amt gør yderligere overfor sine Kommuner opmærksom paa det, idet det slutter med at sige: „Det tilføjes, at det omhandlede Tillæg i alle Tilfælde, hvor Ægtefællens Død er indtruffet mere end et Aar forud for

Aldersrentelovens Ikrafttræden, ikke vil kunne ydes fremtidig.“ Som man ser, har altsaa Ministeren sendt Vejle Amt et Svar paa et indsendt Spørgsmaal, og dette bevirker, at Vejle Amt til sine Kommuner udsender et Cirkulære, der fastholder, at denne Fortolkning gælder kun et Aar tilbage og ikke fremtidig. Jeg vil sige til den højtærede Minister: maa vi saa bede om at faa det Cirkulære til samtlige Kommuner, det er dog ganske meningsløst, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen drager Landet rundt med sin Fortolkning og faar de Kommuner, hvor han faar Lejlighed til at tale, til at fortolke Loven paa hans Maade: naar de bare lader være med at spørge Ministeriet, kan de yde Tillæget meget længer tilbage. Men samtidig sender Ministeriet et Cirkulære til Vejle Amt og tvinger dets Kommuner til at fortolke Bestemmelsen som gældende kun et Aar tilbage. Det er en fuldstændig uholdbar Tilstand. Jeg vil stærkt understrege, at det ærede Medlem altsaa ikke kan anbefale den nuværende Aldersrentelov som en god Lov, uden at han maa skyde sin egen Fortolkning ind, en Fortolkning, som ikke er anerkendt af Ministeriet.

Jeg vender mig saa til den højtærede Indenrigsminister, og jeg maa erkende, at den højtærede Minister var meget mild i Formen og Tonen, det var, som han tog det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og det ærede Medlem Hr. Rahbek i Kraven, rystede dem og sagde: Vær dog fornuftige, Folkens! Jeg kan godt forstaa det, selv om jeg ikke vil gaa saa vidt, som jeg har hørt ærede Medlemmer sige, at det er, fordi Valget er saa nær. Jeg tror paa den højtærede Minister, jeg tror, at der hos ham findes nogen social Forstaaelse tilbage fra Fortiden, og til denne sociale Forstaaelse vil jeg gerne henvende mig. Jeg takker den højtærede Minister for Løftet om Brændselshjælpen, men jeg beder den højtærede Minister om at slutte disse Overvejelser saa hurtigt som muligt. Selv de unge gaar jo og fryser nu, og de gamle fryser paa et meget tidligere Tidspunkt, de begynder at fryse Midsommers. Derfor siger jeg: lad os faa disse Overvejelser afsluttet saa hurtigt som muligt, saa at de gamle kan faa den Brændselshjælp, den højtærede Minister lovede. Den højtærede Minister mente ikke, at Stat og Kommune kunde bære større Udgifter. Jeg er ganske uenig med ham deri, og jeg tror, at den højtærede Minister dér er kommet i Modstrid med sig selv. Han har selv ment, at vi sagtens kunde bære disse Udgifter, og jeg vil her citere en Udtalelse fra første